

Het is stil, zo zonder kraaiende hanen

Een forse aderlating: De Noordshow moet het doen zonder kippen, sier- en watervogels. Maar de tentoonstelling gaat door en dat is winst.

JON VAN SCHILT

Het is stil in de TT Hall. Geen hanen die om het hardst kraaien. Je kunt de konijnen bijna horen snuffelen. De Noordshow is vanwege de vogelgriep verboden terrein voor kippen, sier- en watervogels. En dat scheelt een slok op een borrel. Telt de show normaal gesproken 9500 tot 10.000 dieren, nu zijn het er 'slechts' 3500. Maar tot groot genoegen van de fokkers gaat de show wél door. „Als we de show hadden geschrappt, dan was de impact de komende jaren groot geweest. Dit is pure winst voor de kleindierenfokkerij”, zegt Gerard Schenkel, voorzitter van de Noordshow.

Keurmeester Hannes van de Steeg uit Elspeet valt hem bij: „Met deze tentoonstelling maakt de Noordshow één ding heel duidelijk: hier zijn we en we zijn er voor jullie. Daarvoor verdient de organisatie alle lof. Echt super.” Een bezoeker uit de buurt van Rotterdam mengt zich ook in het gesprek: „Het doorgaan van de show is voor onze hobby heel belangrijk. Door de vergrijzing hebben we het al moeilijk genoeg. Dat ik hier ben met een paar konijnen is hartstikke leuk. Maar als de keuring is geweest, zijn we onder elkaar. En dat is zo belangrijk.”

Derek Medlock uit het Engelse

Keurmeester Geert Meijer is zeer te spreken over het angorakonijn op zijn tafel. „Kijk, de haren blijven gewoon rechtop staan.” FOTO'S JASPAR MOULLIN

Nottingham komt al 36 jaar naar de Noordshow. Deze keer heeft hij zijn Thüringers, Pooltjes, Zwarte Tannen en Belgische Hazen thuisgelaten. „Met het oog op de heersende dierziektes vond ik het toch te tricky. Ja, toch ben ik gekomen. De Noordshow is anders. Je vindt hier rassen die je op tentoonstellingen elders in Europa niet tegenkomt. De kwaliteit is altijd excellent. Nu ben ik hier om te kijken, mensen te ontmoeten en misschien koop ik nog een paar mooie konijnen voor mijn collega-fokkers in de UK.”

Keurmeester Geert Meijer uit

‘Je vindt hier rassen die je elders in Europa niet tegenkomt’

Zevenhuizen heeft een grote baal witte wol op zijn tafeltje. Het is een Angora-konijn. Het dier kan hem bekoren. „Ze moeten enorm veel onderwol hebben. Die is bepalend voor de kracht van de beharing. Kijk, de haren blijven gewoon

rechtop staan. Ook moeten ze pluimen op de oren hebben en moet de onderkant net zo mooi zijn als de bovenkant.” De Angora is het enige konijn dat moet worden geschoren, omdat de vacht blijft doorgroeien. Meijer: „Dat moet eens per 3 maanden gebeuren. Het is dus de kunst de vacht op het moment van de keuring precies op de juiste lengte te hebben.”

Aly Bennink, keurmeester bij de cavia's, beoordeelt een Rex. „Driekleurig, mooi getekend. Net een dambord. De kleuren zitten in vakjes tegenover elkaar.”

Amsterdammer Hennie Schwarz houdt zijn hele leven al sierduiven. Hij kwam door de dieren in een andere wereld. Letterlijk. „Mijn vader had een café op de Zeedijk. Altijd dronken mensen en veel geweld. Op zolder, bij m'n duiven, was het stil. Daar vond ik rust.”

De stilte in de hal is betrekkelijk, vindt Schenkel. „Toen we van Zuidlaren naar Assen verhuisden, en alle dieren in één hal kwamen, werd gezegd dat het toch wel lawaaiig was. Nu zeggen diezelfde fokkers dat het toch wel erg stil is zonder kippen.”